

ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน

Conflict of Interests แปลความหมายว่า

“ผลประโยชน์ทับซ้อน” “ผลประโยชน์ขัดกัน”
“ผลประโยชน์ขัดแย้ง” “การขัดกันแห่งผลประโยชน์”
หรือ “ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและ
ผลประโยชน์ส่วนรวม” อันหมายถึง การแสวงหาประโยชน์
โดยมิชอบ อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม
และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๑. ความหมายอย่างกว้าง หมายรวม การปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อหน่วยงาน
หรือองค์การหรือต่อส่วนรวม แต่ตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเอง ครอบครัว และ
เพื่อนฝูง

๒. ผลประโยชน์ทับซ้อน สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กรธุรกิจ สถาบันการศึกษา
องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรวิชาชีพต่างๆ โดยสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับนโยบายของชาติ หน่วยงาน
ราชการ และองค์กรในระดับท้องถิ่น ดังนั้น ผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหายมหาศาล และในบาง
กรณีความเสียหายอาจปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุและผลประโยชน์ที่ไม่ใช่วัตถุอีกด้วย

๓. ผลประโยชน์ทับซ้อนมิได้จำกัดเฉพาะผลประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีอคติใน
การตัดสินใจ หรือการดำเนินการอันมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของหน่วยงานอีกหน่วยงานหนึ่งด้วย เช่น
การที่บุคคลดำรงตำแหน่งซ้อนกันทั้งสองหน่วยงาน อันก่อให้เกิดการทำบทบาทที่ขัดแย้งกัน และมีการใช้
อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งไปรับใช้ผลประโยชน์ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

๔. การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (Policy Corruption) เป็นรูปแบบหนึ่ง
ของผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากทั้งสองรูปแบบต่างเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่มุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์
ส่วนตัวและ/หรือพรรคพวก

ผลประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ในรูปตัวเงินหรือทรัพย์สิน มีลักษณะ ๗ ประการ ดังนี้

๑. การหาผลประโยชน์ให้ตนเอง คือ การใช้อำนาจหน้าที่หาประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัว
หรือพวกพ้องจากตำแหน่งหน้าที่ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อตนเอง

ตัวอย่าง : การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อ
คอมพิวเตอร์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัว ตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่

ตัวอย่าง : การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทตนเองหรือบริษัทครอบครัวได้รับ
งานเหมาจากรัฐ หรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน

๒. การรับของขวัญหรือผลประโยชน์ คือ การรับสินบนหรือรับของขวัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อบุคคล
ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ การรับของขวัญมีได้ในหลายรูปแบบ เช่น การลดราคาของที่ซื้อให้การเลี้ยงอาหาร
อย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนการให้ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ให้เอนเอียง
หรือเป็นไปใน ลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้น

ตัวอย่าง : เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับชุดไม้กอล์ฟจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เมื่อต้องทำงานที่
เกี่ยวข้องกับบริษัทเอกชนแห่งนั้น ก็ช่วยเหลือให้บริษัทนั้นได้รับงาน เนื่องจากรู้สึกว่าการตอบแทนที่เคยได้รับ
ของขวัญมา

ตัวอย่าง : การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ และได้รับความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะที่เป็นธรรมหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้ นั้น ๆ เป็นต้น

๓. การใช้อิทธิพล เป็นการเรียกผลตอบแทนโดยใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

๔. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น การใช้รถยนต์หรือคอมพิวเตอร์ราชการทำงานส่วนตัว เป็นต้น

๕. การใช้ข้อมูลลับของทางราชการ ไปหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือพวกพ้อง

ตัวอย่าง : ผู้บริหารส่วนราชการซึ่งรู้ข้อมูลล่วงหน้าว่าทางราชการจะตัดถนน จึงซื้อที่ดินในบริเวณดังกล่าวไว้ก่อน

ตัวอย่าง : ข้าราชการนำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแผนของธนาคารแห่งประเทศไทยไปช่วยเหลือธนาคารเอกชนที่ตนเองมีหุ้นอยู่

๖. การรับงานนอก ได้แก่ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่แต่เอาเวลาไปรับงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานตามกฎหมาย หรือเปิดบริษัททำธุรกิจซ้อนกับหน่วยงานที่ตนเองทำงานอยู่

ตัวอย่าง : เป็นนักบัญชี แต่รับงานส่วนตัวจนไม่มีเวลาทำงานบัญชีในหน้าที่ให้กับหน่วยงาน

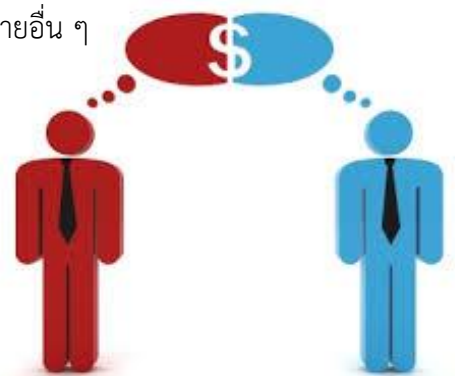
๗. การทำงานหลังออกจากตำแหน่งหรือเกษียณอายุ คือ การไปทำงานให้กับผู้อื่นหลังจากที่ทำงานเดิม โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ หรืออิทธิพลจากที่เคยดำรงตำแหน่งมารับงานหรือช่วงชิงงานโดยไม่เป็นธรรม หรือเอาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง

ตัวอย่าง : การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกษียณแล้วใช้อิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐ รับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อประสานงาน โดยอ้างว่าจะได้ติดต่อกับหน่วยงานรัฐได้อย่างราบรื่น

ตัวอย่าง : การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจากราชการไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา

ตัวอย่าง : การที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการเพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นเกิดความน่าเชื่อถือกว่าบริษัทคู่แข่ง

ตัวอย่าง : นายประจวบ ผู้บริหารหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมที่กำลังจะเกษียณรับเชิญไปทานอาหาร กลางวันกับนางนิยดา ผอ.ฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ยักษ์ใหญ่รายหนึ่ง การกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม เพราะเป็นการทำให้หน่วยงานราชการเสียเปรียบและมักมีการใช้อำนาจบารมีในที่ทำงานเดิม ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการและไม่ยุติธรรมกับบริษัทเอกชนรายอื่น ๆ

หัวข้อสนทนาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

ลุงจ้อย : ว่าไง “สมเดช” ได้ข่าววิทยุกับเขาหรือเปล่า ตอนนี้รัฐบาลเร่งปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และยังเน้นถึงการเฝ้าระวังผู้ที่มีพฤติกรรมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มากกว่าส่วนรวม “สมเดช” คิดยังไงละ

สมเดช : คนในหมู่บ้านเราไม่เห็นใครจะทุจริตเลย แต่ทำไมยังมีคนว่าพ่อผม ทั้ง ๆ ที่พ่อผมทำงานที่ไปรษณีย์แล้วก็ทำงานพิเศษโดยการให้บริการชาวบ้านในการซื้อขายแสดมพ์ บริการรับ – ส่งพัสดุช่วยชาวบ้าน ไม่ต้องเดินทางไปที่ไปรษณีย์ ผมว่าไม่เห็นจะผิดหรือเสียหายอะไรเลย

ลุงจ้อย : สิ่งที่พ่อเธอทำนะ ดูเผิน ๆ ก็เหมือนไม่ผิดหรอก แต่ถ้าดูให้ดีๆ พ่อของสมเดชน่าจะนำเครื่องใช้ไม้สอยจากไปรษณีย์มาใช้ แล้วคิดเงินจากชาวบ้าน ถ้าว้าพ่อได้ประโยชน์ แทนที่หลวงจะได้สตางค์จากชาวบ้าน “แบบนี้ชาวบ้านจ่ายเงินให้ใครล่ะ”

สมเดช : ก็ให้พ่อผมครับ แฮะ ๆ

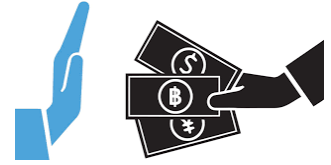
ลุงจ้อย : ก็นั่นนะสิ เห็นหรือยังว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ!!

การมีพฤติกรรมความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นการกระทำที่ละเลยประโยชน์ส่วนรวมก่อให้เกิดความผิดเชิงจริยธรรม ขาดจิตสำนึก ขัดกับจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นความผิดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริตในภายหลัง

ตัวอย่างกรณีศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตและบทลงโทษทางวินัยข้าราชการและลูกจ้าง

วินัยร้ายแรง (โทษ : ปลดออก หรือไล่ออก)

ฐานความผิด “ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ” ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม

๑. ออกใบเสร็จรับเงินฉบับของผู้เสียภาษีเต็มทั้งจำนวน แต่ฉบับของเจ้าพนักงานออกไม่มีเงินเรียกเก็บ หรือมีเงินเรียกเก็บแต่มูลค่าต่ำกว่าฉบับของผู้เสียภาษี แล้วยกออกเป็นประโยชน์ส่วนตน (โทษ : ไล่ออก)
๒. มีหน้าที่ทำบัญชีและรายงานต่าง ๆ พร้อมทำหน้าที่นำเงินรายได้แผ่นดินส่งคลังด้วย แล้วยกออกเงินรายได้แผ่นดินเป็นประโยชน์ส่วนตน (โทษ : ไล่ออก)
๓. ทำการยกออกเงินค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายเป็นประโยชน์ส่วนตน (โทษ : ไล่ออก)
๔. นำเงินส่งคลังเกินกำหนด ๓ ครั้ง โดยแต่ละครั้งไม่ได้มอบเงินให้กรรมการเก็บรักษาเงินนำไปเก็บในตู้নিরภัยของหน่วยงาน (โทษ : ปลดออก)
๕. เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบแต่นำเงินรายได้แผ่นดินไปหมุนใช้ส่วนตัว (โทษ : ไล่ออก)
๖. นำใบเสร็จรับเงินในรายที่ไม่มีเงินเรียกเก็บมาใช้ในรายที่มีเงินเรียกเก็บ (โทษ : ไล่ออก)
๗. แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในใบเสร็จรับเงิน (โทษ : ไล่ออก)
๘. ยกออกเงินรายได้แผ่นดิน (โทษ : ไล่ออก)
๙. ไม่นำเงินส่งคลังจังหวัดในวันที่ลงรายการ เนื่องจากนำไปใช้ส่วนตัวก่อน ภายหลังจึงได้นำส่งโดยแก้วันที่ในใบนำส่ง (โทษ : ปลดออก)
๑๐. เบียดบังเงินหมวดค่าใช้จ่ายเอาไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว แล้วปลอมแปลงแก้ไขเอกสารการเงินของทางราชการ นอกจากนี้ได้ยกออกเงินเดือนและค่าเช่าบ้านของราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ไล่ออก)
๑๑. ไม่นำเงินฝากคลังตามระเบียบ ภายหลังเป็นเวลาหลายเดือน สดง. ตรวจพบจึงได้นำเงินฝาก (โทษ : ปลดออก)
๑๒. หักเงินค่าจ้างซึ่งจะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับจ้าง แล้วนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ปลดออก)
๑๓. นำเอกสารซึ่งเป็นคำตอบข้อสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ ไปแจกจ่ายให้ผู้เข้าสอบบางคนเพื่อช่วยเหลือให้สอบได้ (โทษ : ปลดออก)
๑๔. เรียกและรับเงินค่าธรรมเนียมแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ปลดออก)
๑๕. เก็บเงินค่าผ่อนชำระตามโครงการเพื่อสวัสดิการ แล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ปลดออก)
๑๖. นำเงินมาปนกิจสงเคราะห์และเงินเดือนเจ้าหน้าที่ไปชำระหนี้ส่วนตัวก่อน ภายหลังได้นำเงินทั้งหมดมาคืนแก่ทางราชการแล้ว (โทษ : ไล่ออก)
๑๗. วางฎีกาเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างซ้ำซ้อน เบิกเงินเพิ่มค่าครองชีพ และเงินช่วยเหลือบุตรสูงกว่าหลักฐาน แก้ไขยอดเงินและสำเนาใบเสร็จรับเงินและนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ต่อมาได้นำเงินมาส่งใช้คืน (โทษ : ไล่ออก)
๑๘. ออกใบเสร็จรับเงินโดยต้นฉบับและสำเนาใบเสร็จรับเงินมีรายการและจำนวนเงินไม่ตรงกัน ต่อมาได้ชดใช้คืนให้แก่ทางราชการ (โทษ : ไล่ออก)

๑๙. รับเงินค่าธรรมเนียมไว้แล้วไม่ยอมออกไปเสิร์ฟรับเงินและไม่นำไปชำระให้และไม่คืน (โทษ : ไล่ออก)
๒๐. จัดทำใบตรวจรับพัสดุ แล้วนำเงินจ่ายค่าพัสดุไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ไล่ออก)
๒๑. รับเงินค่าภาษีเงินได้และค่าอากรแสตมป์แล้วไม่นำส่งทุกวันตามระเบียบและยกยอกเงินดังกล่าว (โทษ : ไล่ออก)
๒๒. เรียกร้องเงินโดยอ้างว่าเป็นค่าดำเนินการ จนกระทั่งมีการร้องเรียนจึงคืนให้ (โทษ : ไล่ออก)
๒๓. ได้รับเงินรายได้แผ่นดิน แล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน (โทษ : ไล่ออก)
๒๔. เบิกเงินค่าธรรมเนียมแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ไล่ออก)
๒๕. เบิกจ่ายเงินปฏิบัติงานนอกเวลา ทั้งที่ลูกจ้างมาทำงานไม่ครบตามจำนวนวันที่เบิก แล้วนำเงินส่วนเกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษ : ไล่ออก)
๒๖. แก้วไขและปลอมแปลงเช็คให้ตนเป็นผู้รับเงิน แล้วโอนเข้าบัญชีเงินฝากของตน (โทษ : ไล่ออก)

ฐานความผิด “ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง

๑. หลอกลวงผู้เสียหายว่าสามารถช่วยเหลือให้ถูกประเมินภาษีน้อยลงได้ แล้วเรียกและรับเงินจากผู้เสียหายอ้างว่าจะไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ (โทษ : ไล่ออก)
๒. ทุจริตในการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น (โทษ : ปลดออก)
๓. กระทำผิดฐานยกยอกทรัพย์สิน ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน (โทษ : ไล่ออก)
๔. ถูกจับกุมพร้อมของกลางธนบัตรดอลลาร์ปลอม (โทษ : ไล่ออก)
๕. แอบอ้างและจัดทำเอกสารหนังสือประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานเป็นเท็จ โดยเรียกและรับเงินจากผู้สมัครเป็นค่าตอบแทน (โทษ : ไล่ออก)
๖. มีส่วนเกี่ยวข้องและช่วยเหลือผู้ประกอบการปลอมใบกำกับภาษี (โทษ : ไล่ออก)
๗. เบิกค่าเช่าบ้านทั้งที่ไม่ได้พักอาศัยและชำระค่าเช่าจริง นอกจากนี้ได้เขียนรายงานการเดินทางไปประชุมอันเป็นเท็จ เพื่อขอเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทาง (โทษ : ให้ออก)
๘. หลอกลวงประชาชนว่าสามารถฝากบุตรหลานเข้าทำงานได้ แล้วเรียกเงินค่าฝากเข้าทำงาน (โทษ : ไล่ออก)
๙. อ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบบรรจุเป็นลูกจ้างประจำเพื่อหลอกลวงเอาเงินจากผู้เข้าสอบ ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสอบได้จึงคืนเงินให้ (โทษ : ปลดออก)
๑๐. มีภรรยาและมีบุตรแล้ว แต่หลอกลวงหญิงอื่นเป็นภรรยาจนมีบุตรด้วยกัน แล้วกลับทอดทิ้ง นอกจากนี้ ยังหลอกลวงให้หญิงนั้นลงนามยินยอมให้ตนมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ หลังจากนั้นได้ฟ้องร้องขับไล่หญิงนั้น (โทษ : ไล่ออก)
๑๑. ลักลอบได้เสียกันทั้งที่ต่างฝ่ายมีคู่สมรสและมีบุตรอยู่แล้ว (โทษ : ปลดออก)
๑๒. มีบุตรและสามีแล้ว แต่ไปมีสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น และอยู่กินด้วยกันจนมีบุตร จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายอิสลาม (โทษ : ปลดออก)
๑๓. ใช้อุบายหลอกลวงและปลุกปล้ำนักศึกษาซึ่งเคยฝึกงาน เกิดการต่อสู้ขัดขืนจนนักศึกษาคนดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ (โทษ : ไล่ออก)

๑๔. พยายามทุจริตในการสอบ โดยลักลอบนำเอกสารเกี่ยวกับวิชาที่เข้าสอบเข้าไปในห้องสอบ (โทษ : ไล่ออก)

๑๕. เรียกและรับเงินเพื่อเป็นค่าวิ่งเต้นช่วยคดี จนกระทั่งถูกร้องเรียนจึงนำเงินมาคืนจนครบ (โทษ : ปลดออก)

๑๖. ใช้หนังสือเดินทางปลอมเดินทางออกนอกราชอาณาจักร (โทษ : ปลดออก)

๑๗. ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในข้อหาพยายามลักทรัพย์ของทางราชการ (โทษ : ไล่ออก)

๑๘. ปลอมสมุดคู่ฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อไปแสดงประกอบหลักฐานการขอหนังสือผ่านแดน เข้าไปประเทศอื่น ศาลพิพากษาจำคุก ๑ ปี (โทษ : ปลดออก)

๑๙. ปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่อื่นและภรรยาในฐานะผู้ค้าประกันและผู้ให้ความยินยอมกับปลอมลายมือชื่อพยาน เพื่อใช้ประกอบการกู้เงินจากสหกรณ์ (โทษ : ปลดออก)

๒๐. ปลอมลายมือชื่อเพื่อนข้าราชการเพื่อขอกู้เงินฉุกเฉินจากสหกรณ์ และรับเงินไปในฐานะผู้รับมอบอำนาจ (โทษ : ไล่ออก)

๒๑. ขโมยเช็คและปลอมลายมือชื่อ นำไปเบิกเงินที่ธนาคาร (โทษ : ปลดออก)

3 สาเหตุการทุจริต ของเจ้าหน้าที่รัฐ

1

จงใจกระทำการทุจริต

2

ถูกบังคับให้กระทำการทุจริต

3

ขาดความรู้ความเข้าใจ
ที่ถูกต้องจนนำไปสู่การทุจริต

ปัจจัยที่ทำให้เกิด ผลประโยชน์ กับช้อน

มีฐานคิดในเรื่อง
การตอบแทนบุญคุณ ●

ใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย
ทำให้รายรับไม่สมดุล
กับรายจ่าย ●

อยากมีอยากได้
วัตถุนิยม ●

บกลงโทษ
ยังไม่เพียงพอ ●

ระบบตรวจสอบ
ไม่มีประสิทธิภาพ ●

แยกเรื่องส่วนตัว
กับเรื่องส่วนรวม
ออกจากกันไม่ได้ ●

แนวทางปฏิบัติ เพื่อป้องกัน ผลประโยชน์ทับซ้อน

การเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง (ก่อนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ)

ก่อนเข้ารับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลนั้น จะต้องเตรียมตัวโดยต้องสอบตนเอง คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ว่าได้มีการดำเนินกิจการใดๆ บ้าง

ในขณะที่ยังอยู่ในสถานะของเอกชนที่ได้ทำธุรกิจหรือทำการค้าไว้กับรัฐ โดยจะต้องตรวจสอบ การเป็นผู้สัญญาทำกับรัฐ การรับสัมปทานจากรัฐ หรือการเป็นกรรมการผู้จัดการ การถือหุ้นหรือ การเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือการเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนต่างๆ ว่ามีหรือไม่ อย่างไร และต้อง สำรองกิจการต่างๆ ของคู่สมรส รวมถึงการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตนใน ระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ

นายกรัฐมนตรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ

ต้องไม่ดำเนินกิจการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่งกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

การดำเนินกิจการในภายหลัง ที่พ้นจากตำแหน่ง (ยังไม่ถึง ๒ ปี)

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตตามมาตรา ๑๐๐ ได้บัญญัติ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีให้ดำเนินกิจการที่เป็นการจัดกัน

ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม โดยห้ามดำเนินกิจการนั้น ต่อไปอีกเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้พ้นจากตำแหน่งนั้นๆ แล้ว รวมถึงการดำเนินกิจการของคู่สมรสด้วย

ZERO TOLERANCE
คนไทยไม่ทนต่อการทุจริต

สำนักงานเลขาธิการสภากรุงเทพมหานคร

